

Pietarin ensimmäisen kirjeen loppuluvut, osa 3/5

Ceta Lehtniemi

Aikaisemmin olen puhunut Pietarin ensimmäisen kirjeet luvut 1 ja 2. Ensimmäisessä puheessani otin esiin mm. kolminaisuuden, kalliin veren ja katoamattoman perinnön. Toisessa puhuin mm. kulmakivestä, siitä miten Kristus kantoi meidän syntimme sekä sielujemme Paimenesta. Näissä kirjeissä on niin rikas asiasisältö, että täytyy tehdä valintoja mistä puhuu. Aloitan tämän puheeni Pietarin ensimmäisen kirjeen kolmannesta luvusta.

Kehotuksen sanoja

Raamattu on täynnä kehotusta. Se on usein ymmärrettävä hieman toisin kuin Mooseksen laki. Kyse on ennemminkin vapauden laista, Kristuksen laista. Raamattu puhuu myös täydellisestä laista ja kuninkaallisesta laista. Kyse on kaikissa kohdissa siitä, että Kristuksen oma tahto vapaaehtoisesti ja sydämestään elää lähellä Vapahtajaansa ja etsii Hänen tahtoaan. Tällöin se mikä on hyvää ja oikeaa, tulee ilmi Pyhän Hengen nostamana. Apostolit tahtovat kehotuksillaan tuoda silmiemme eteen sen, mikä on Jumalan sydämellä Hänen omiaan varten.

Sydämen ihminen

Olen jostain syystä kokenut Pietarin esille ottaman kehotuksen tavattoman kauniina ja luen sitä mielelläni. Kolmannen kirjeen alussa on kehotusta aviopuolisille.

Mainittuaan sen joskus hämmennystä aiheuttavan sanan, että vaimojen tulee olla miehilleen alamaiset, Pietari jatkaa kuvaten uskovaa vaimoa:

vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis.

Tuo edellä oleva on ihmeellisen kauniisti sanottu. Tämän kehotuksen lopussa Pietari nimenomaan sanoo kertovansa sen, mikä on Jumalan silmissä kallista.

Raamattu kuvaa, että sydän on se paikka, missä otetaan vastaan pelastus. Samoin Jumalan kalliit sanat kätketään sydämeen, kuten Jeesuksen äiti, Maria teki.

Kuningas Salomo anoi kuuliaista sydäntä voidakseen tuomita oikein ja erottaakseen hyvän pahasta (1Kun.3:9). Näin voimme aavistaa mitä tarkoittaa sydämen ihminen. Tähän vielä lisäämme hiljaisen ja rauhallisen hengen. On jo selvää, että tämä kehotus on otettava vastaan kuin lupauksena, että Jumala itse tekee Henkensä kautta meissä tuon kuvauksen kaltaista työtään.

Kunnioittamisesta

Miehelle sanotaan mm:

Samoin te, miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät teidän rukouksenne estyisi.

Sanotaan ”osoittakaa vaimoille kunnioitusta”.

Ef.5:33 Mutta myös teistä kukin kohdaltaan rakastakoon vaimoan niinkuin itseänsä; mutta vaimo kunnioittakoon miestänsä

Näin päädyimme siihen, että mies kunnioittakoon vaimoaan ja vaimo kunnioittakoon miestänsä. Tähän Pietari vielä lisää, 1 Pietari 2:17:

Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätäkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

Ja Paavali lisää, Room.12:10:

Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillkaa keskenänne.

Näin kaikkien on kunnioitettava toisiaan. Kunnioittaminen on Jumalan tahto. Sitä tulisi osoittaa jokaista ihmistä kohtaan. Raamatussa käsketään kunnioittamaan isää ja äitiä ja tähän käskyyn liitettiin lupaus. Varmastikin kaikkeen kunnioittamiseen sisältyy suurta siunausta. Jumala itse neuvokoon meitä tässä asiassa.

Raamatussa sanotaan vielä, Joh.5:23:

että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

Jeesus Kristus oli ihmisten silmissä halveksittu.

Jes.53:3 kertoo Jeesuksesta:

Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.

Jos koet, että olet halveksittu, että sinua ei pidetä yhtään minkään arvoisena, niin voin lohduttaa, että Jeesus tietää miltä se tuntuu. Hän tulee rinnallesi tänäänkin ja antaa sinulle arvon ja hyväksynnän.

Millaisen kunnioituksen Jumalan Poika ansaitsee meiltä? Jeesusta kunnioitetaan parhaiten niin, että uskotaan Hänet siksi mitä Hän oikeasti on. Hän on maailman Vapahtaja ja Hän kantoi syntimme ristin puuhun. Nyt Hän on kirkkaudessa Isän oikealla puolella ja rukoilee siellä puolestamme.

Siunauksen perillisiä

1Piet.3: 8-9:

Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä. Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.

Hebr.10:30:

Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa".

Jumalan omat opettelevat luovuttamaan asioitaan Herralle. Se ei ole useinkaan helppoa. Jos on kärsinyt aivan oikeasti vääryyttä jossain asiassa, niin pelkkä kehoitus siunata vääryyden tekijöitä, saattaa kuulostaa uudelta iskulta. Tällöin on hyvä muistaa, että tunteemme saavat olla aidot ja Jumala kyllä kuulee meitä. Puramme luonnollisesti sydämemme Jumalalle, heittäen murheemme Hänen päälleen.

Näin myös Pietari kehottaa, 1Piet.5:7:

"heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen".

Meille on luvattu Jumalan huolenpito ja juuri siitä syystä voimme heittää murheemme Hänen päälleen. Jumala näkee sekä omat tunteemme, että koko sen tilanteen missä olemme. Hän todella kykenee auttamaan jokaista.

Huomaamme myös, että meille on luvattu siunaus, kun koston sijasta siunaamme. Jumalan sanassa on usein sanapareina kehotus ja lupaus. Siksi voimme lukea Raamatusta kehotuksia ikään kuin ne olisivat myös lupauksia meille.

Olkaa valmiit vastaamaan

1 Piet.3:15 kuuluu:

vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla

Tuossa oli jo puhetta sydämen ihmisestä. Nyt kehoitetaan pyhittämään Herra Kristus sydämissämme. Tarkoittaisikohan se tässä yhteydessä sitä, että Kristuksella on paikka sydämessämme. Hän on juuri minulle tärkeä ja rakas. Tällöin muistan, että en ole itseni oma. Jeesus on elämäni Herra.

Kun asia on näin, niin on hyvin luontevaa kertoa uskostaan sitä kyselevälle.

Olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan

Seuraava Pietarin kehotus jää hyvin irralliselta kuulostavaksi lauseeksi, 1Piet.4:7:

Mutta kaiken loppu on lähellä. Sentähden olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan.

Kun ajattelee Pietarin kirjeiden kokonaisuutta, niin edellinen lause istuu siihen todella hyvin. Toisessa kirjeessään Pietari kuvaa nimittäin harhoja ja eksytyksiä ja puhuu Jeesuksen paluusta. Samoin Pietari puhuu lohdullisesti uudesta taivaasta ja uudesta maasta.

Pietari ei tiennyt paljonko aikaa on jäljellä. Hän käytti myös sanontaa, että yksi päivä on Herran edessä niin kuin tuhat vuotta. Ihmisen tulee olla valmiina kaiken aikaa. Sitä ei voi tietää milloin oma aika loppuu. Pietarille itselleen oli puhuttu, että hänen lähtönsä koittaa ihan pian ja nyt hän tahtoo vielä viimeisen kerran vahvistaa seurakuntia. Hän tahtoi myös, että nämä hänen sanansa olisivat tallessa kirjallisessa muodossa.

Pietarin kehotus kuului: Mutta kaiken loppu on lähellä. Sentähden olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan. Seuraavassa luvussa 5 jakeessa 8 hän vielä muistuttaa:

Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.

Pietari oli kolme vuotta Jeesuksen seurassa. Jeesus varoitti useassa yhteydessä lopun ajan eksytyksistä ja kehotti rukoilemaan. On varmaa, että se on vaikuttanut Pietariin.

Mark.13:33 on tallettanut seuraavat Jeesuksen sanat:

Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee.

Valvomisen ja rukouksen kuuluvat yhteen. Hengelliset aistimme pysyvät näin hereillä. Kuulemme Vapahtajan rakasta ääntä. Osaamme kätkeytyä Kristuksen suojiin pahimmassakin hengellisessä taistelussa.

Osallisina Kristuksen kärsimyksistä

1Piet.4: 12-13:

Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita.

Koen kehotusta puhua tästä aiheesta hieman tavallista enemmän. Uskovien ”helle” voi olla hyvin monenlaisia asioita. Joittenkin kohdalla on kyse ahdistuksista. Kirjallisuudesta huomaa sen, että lähes kaikilla merkittävillä hengellisillä vaikuttajilla on ollut ahdistuksen tai masennuksen jaksoja, jotka ovat liitettävissä nimenomaan hengellisiin asioihin. Mm. Lutherilla oli voimakkaita ahdistuksia. Mikäli oikein muistan, niin hän sai apua musiikista ja hakeutui mielellään ystävien seuraan.

Vanhassa testamentissa on runsaasti kuvausta ahdistuksesta ja kärsimyksestä. Jätän tässä yhteydessä Jobin kärsimykset pois.

Jes.38: 14:

Niinkuin pääskynen, niinkuin kurki minä kuikutan, minä kujerran kuin kyyhkynen; hiueten katsovat minun silmäni korkeuteen: Herra, minulla on ahdistus, puolusta minua.

Ps.102: 2:

Älä peitä minulta kasvojasi, kun minulla on ahdistus, kallista korvasi minun puoleeni. Kun minä huudan, riennä ja vastaa minulle.

Ps.102: 5-6:

Sydämeni on paahtunut ja kuivunut kuin ruoho, sillä minä unhotan syödä leipääni. Minä olen kuin pelikaani erämaassa, olen kuin huuhkaja raunioissa.

Ps.22:11:

Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on läsnä, eikä auttajaa ole.

Uskonelämään voi liittyä outoja tunteita, joista ei juuri löydä kuvauksia Uuden testamentin puolelta, jossa niiden luulisi olevan lähes kaikille tuttuja.

Välillä aikamme harhat ja eksytykset aiheuttavat tunnetta siteistä tai sumusta. Moni on saanut sydämelleen varottaa siitä, mikä on väärää. Tähän tehtävään voi liittyä ihan fyysisesti koettua jännitystä. Tarvitsemme paljon viisautta kaiken tämän keskellä.

On aivan selvää, että Kristus on läsnä ahdistuksissamme. Sen Hän on luvannut.

Jes.63:9:

Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli hänelläkin ahdistus, ja hänen kasvojensa enkeli vapahti heidät. Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään hän lunasti heidät, nosti heitä ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä.

Kristus on kokenut meidänkin ahdistuksemme ja Hän auttaa meitä.

Ihminen on kuitenkin rakennettu niin, että tuntuu aina hyvältä tietää, että joku toinen ihminen kokee samaa kuin minä. On joku tavallinen ihminen, lähimmäinen, joka ymmärtää minun tunteitani.

1Piet.4:16:

mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa.

Nimi kristitty on syntynyt Antiokiassa. Hyvin luultavaa oli, että se oli alussa haukkumanimi, joka sitten kyllä vakiintui myös uskovien omaan käyttöön.

Pukeutukaa nöyryyteen

1 Piet.5:5 kuuluu:

Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon".

Tässä tulee taas hyvin esiin se, että kehoitus ja lupaus kulkevat rinnakkain. Nöyrille luvataan armo. Se on todella suuri lupaus.

Myös Paavali kehottaa meitä pukeutumaan kolossalaiskirjeessä kohdissa 3:12 ja 14:

Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen. Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side.

Paavalin luettelossa mainittiin myös nöyryys.

Jeesuksen mainitaan olevan nöyrä sydämeltä. Samoin Mooses mainitaan nöyränä miehenä. Nöyrä on varmaan lähinnä ylpeän vastakohta. Se on aito piirre ihmisessä, joka näkyy kauniilla tavalla myös siten, että tällaista ihmistä on helppo lähestyä.

Jeesuksen nöyryys näkyi siinä, että Hän, Jumala, tuli elämään ihmisen elämän ja kantoi meidän syntimme ristille, jotta me olisimme armahdetut ja vapaat, iankaikkisen kirkkauden perilliset.

Fil.2:5-11:

Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

Ceta Lehtniemi

Lähde Raamattu 1933/38

c. Kristus - Messias

Eniten käytetty Herran nimi Pietarin 1. kirjeessä on *Kristus*, [1 Piet 1:11,19](#); [1 Piet 2:21](#); [1 Piet 3:15-16](#); [1 Piet 3:18](#); [1 Piet 4:1,13,14](#); [1 Piet 5:1,10,14](#). Lähes yhtä usein esiintyy nimi *Jeesus Kristus*,

[1 Piet 1:1,2,3,7,13](#); [1 Piet 2:5](#); [1 Piet 3:21](#); [1 Piet 4:11](#). Pietarille Kristus on siis sukunimi. Näin ei tietenkään kukaan juutalainen olisi voinut menetellä ymmärtämättä, että nimi merkitsi 'voideltu', Messias. Tässä huomaamme kaiun Pietarin suuresta tunnustuksesta: »Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika», [Matt 16:16](#). Tämä messiaaninen julistus antaa leimansa myös Pietarin puheille esim. jaksoissa [Apt 2:14-36](#) ja [Apt 3:12-26](#).